

מ"ת 36388/08/17 - מדינת ישראל נגד ישראל איאסו, ליאור סימנה

בית משפט השלום בראשון לציון

07 ספטמבר 2017

מ"ת 36388-08-17 מדינת ישראל נ' איאסו(עציר) ואח'

ת"פ 36369-08-17

לפני כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת מדינת ישראל

נגד המשיבים
1. ישראל איאסו (עציר)
2. ליאור סימנה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת מתמחה עדי בן חיים

ב"כ המשיבים עו"ד ירון פורר

המשיבים הובאו לדין באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירה של החזקת נשק שלא כדין, ולמשיב 1 מיוחסות עבירות נוספות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית.

בהחלטה מיום 17/8/17 קבע כב' השופט מזרחי קיומן של ראיות נסיבתיות לכאוריות להוכחת אשמת המשיבים, הגם שאינן מן הרף העליון.

נוכח טיב הראיות והשיהוי במעצר, קבע בית המשפט כי ראוי לבחון חלופה באמצעות תסקיר מעצר.

עמוד 1

לקראת הדיון היום הוגשו תסקירי מעצר בעניין המשיבים:

באשר למשיב 1, התייחס שירות המבחן לעברו הפלילי, לעובדה שלפני כחודש סיים ריצוי עונש מאסר בן 4 חודשים, אשר הוצע בעבודות שירות בגין עבירות סמים ואלימות, זאת לאחר הפקעת צו של"צ בעניינו.

שירות המבחן מצא כי המשיב 1 מאופיין בדפוסי התנהגות שוליים, בעל עמדות מקלות בכל הקשור לצריכת חומרים, סביבתו החברתית אף היא בעלת מאפיינים שוליים, וכי הוא מקיים קשר עם עוברי חוק מבלי שתופס בחירות אלה כמגבירות סיכון במצבו.

עוד עמד שירות המבחן כי במהלך התקופה האחרונה חלה התדרדרות לכאורה במצבו של המשיב, וכי התנהלותו פורצת הגבולות מקבלת ביטוי בקשרים מגוונים, באופן שסנקציות קודמות ומשמעותיות לא ביססו הרתעה.

שירות המבחן עמד על כך כי המשיב התקשה להתייחס בביקורתיות לעברו הפלילי ולגורמי הסיכון שעמדו ברקע להתנהלותו, צמצם והפחית ממעשיו. שירות המבחן מצא כי נשקפת מן המשיב עוצמת סיכון בינונית לעבירות הצפויות להיות בדרגה בינונית. ערבים שנבחנו על ידי שירות המבחן נמצאו ראויים ומתאימים, ובסופו של תסקיר המלית שירות המבחן לשחרר את המשיב 1 לחלופת מעצר בפיקוח הערבים: 3 אחיות ואח.

אומר כבר עתה באשר לערבים, כי שמעתי אותם באולם, ומצאתי כי הם ראויים ומבינים את תפקידם.

מאידך, מצאתי כי נתוניו האישיים של המשיב, המתבטאים בעברו הפלילי, בהרשעתו האחרונה במסגרתה הורשע בין השאר בשימוש בכוח או איומים למנוע מעצר, בעובדה שהורשע בעבר במגוון עבירות, לרבות הפרת הוראה חוקית, החזקת סכין, סיוע לסחר בסמים, איומים ועוד, העובדה כי לאחרונה חלה לכאורה התדרדרות במצבו של המשיב, וכל זאת על רקע המסוכנות הגבוהה הנלמדת מן העבירה המיוחסת למשיב, כל אלה אינם מאפשרים קבלת המלצת שירות המבחן.

אפנה בעניין זה להחלטת בית המשפט העליון בבש"פ 2974/15 אשכנזי נ' מדינת ישראל, ממנה עולה כי "שומה על בית המשפט לבחון את האמור בתסקיר, ולא רק את "השורה התחתונה". כמו כן, אפנה להחלטת בית המשפט העליון בבש"פ 8097/14 אזברגה נ' מדינת ישראל: "כידוע, תסקיר שירות המבחן הוא כלי עזר מקצועי המשמש את בית המשפט, אולם אין הוא כובל את שיקול דעתו או מחייבו בבחינת "כזה ראה וקדש", ולא אחת מכריעים בתי המשפט בשאלת השחרור לחלופת מעצר בניגוד להמלצות שירות המבחן".

שמעתי בקשב רב את טענותיו היסודיות של ב"כ המשיבים, בכל הנוגע לקושי הראייתי שנקבע ע"י כב' סגן הנשיאה מזרחי, ובכל הנוגע לעובדה שהמשיבים שוחררו פעמיים עובר למעצרם.

אני מצטרף לדעתו של כב' השופט מזרחי לפיה המבקשת התנהלה בתיק זה באופן תמוה, שעה שהמשיבים שוחררו במקום להיעצר בסמוך למועד קבלת המברק הקושר את המשיב 2 למגבת. התנהלות זו של המבקשת איננה מתיישבת עם הגיון חקירתי או עם הצורך והחובה למנוע מסוכנות לציבור כפי שנשקפת נוכח העבירה החמורה המיוחסת למשיבים.

בעניינו של המשיב 2, הוגש תסקיר מעצר במסגרתו נמצא כי מוקדי הסיכון במצבו נעוצים יותר בהיבט החברתי ובעמדות שהפנים, וכן בשימוש בחומרים מסוכנים, ופחות באלמנטים של דפוסים אלימים, תוך ששירות המבחן העריך כי גם בעניינו של משיב זה קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה, שתוצאותיה צפויות להיות ברמת חומרה בינונית.

בעניינו של המשיב 2 לא הוצע פיקוח, תוך שבא כוחו עשה כל שביכולתו על מנת לשכנע את בית המשפט כי נוכח השיהוי במעצרו של המשיב, ראוי לאפשר שחרורו למעצר בית ללא פיקוח, בין השאר נוכח העובדה שהמשיב 2 היה חופשי לאחר שהסתיים מעצר בית בשני דיונים קודמים עובר למעצרו בהליך הנוכחי.

העבירה המיוחסת למשיבים, החזקת נשק, מעידה על מסוכנות גבוהה ביותר הנשקפת מהם. אין מדובר בנשק אשר יכול במצבים מסוימים לשמש להגנה עצמית, ודאי שאין מדובר בנשק המשמש לצרכים ספורטיביים, כי אם מדובר בכלי נשק התקפי שמטרתו היחידה הסבת נזק, פגיעה וגרימת מוות. המדובר בתת מקלע מאולתר מסוג "קרל גוסטב", שנמצא עם מחסנית בתוכו, עם 9 כדורים בתוכו, טעון ומוכן לירי. נשק שכזה נועד למטרה אחת בלבד, והדבר ברור לכולי עלמא.

גם כשאני נותן דעתי לקושי ראייתי מסוים, עליו עמד כב' השופט מזרחי, וגם כשאני נותן דעתי לשיהוי הבלתי מוצדק במעצרים של המשיבים, מצאתי כי בתיק זה ולנוכח התסקירים שהובאו בפניי, אין מנוס מלהורות על מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים.

אבהיר, כי שקלתי, ביני לביני, את האפשרות לבחון מעצר בפיקוח אלקטרוני, אך סופו של יום מצאתי כי עניינם של המשיבים איננו מתאים לכך. אפנה בעניין זה לבש"פ 1366/17 אלזעדנה נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי עבירות בעניין קמות עילות מעצר סטטוטוריות, ככלל אין מתאימות למעצר בפיקוח אלקטרוני.

אפנה גם לבש"פ 5981/17 מדינת ישראל נ' מחג'נה (30/7/17), שם קיבל כב' השופט עמית את ערר המדינה בעניינו של נאשם שהוביל לכאורה ברכב שני כלי נשק דמויי תת מקלע מאולתר. איני מתעלם מן העובדה כי שם דובר על נשיאת נשק, תיק שחומרנו רבה יותר, וכתב האישום הוגש בבית משפט מחוזי, ואולם בפן המהותי קבע בית המשפט העליון כי ככלל, עבירות בנשק, אינן מאפשרות שחרור לחלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני, ובאותו מקרה דובר על נאשם נעדר הרשעות קודמות כלשהן.

אשר על כן, נוכח כל המפורט לעיל, אני מורה על מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים.

ניתנה והודעה היום ט"ז אלול תשע"ז, 07/09/2017 במעמד הנוכחים.

גיא אבנון , שופט